

Gaudium

Súkromné slované gymnázium Važská 32, 821 07 Bratislava

Ročník II. číslo 1/2015

zaujímavosti • informácie • otázky • slobodná kritika • blogy • móda • šport

Ženy trochu inak...

Povesti o Bratislave

EMO

?

Výlet do Skalice

a „Rozhodovanie o Európe“

Obsah čísla

1

Niekoľko slov na úvod

2

Ženy trochu inak...

3

**Výlet do Skalice
a „Rozhodovanie o Európe“**

4

Bratislavské povesti

5

Povešť o studni

6

**Osobnosti Slovenska
Mária Ďuríčková**

7

**EMO – emotívny, psychicky
nestabilný?**

9

Straight Edge

10

Steampunk

12

Nacizmus

14

Hviezdy KHL 2014

15

**Protokol spoločenského
správania**

Vážení študenti,

Vďaka vašej šikovnosti, dobrým nápadom a postrehom uverejňujeme prvé číslo druhého ročníka nášho školského časopisu Gaudium. Pri kapitulácií predchádzajúcich čísel mi bolo potešením čítať každý jeden váš článok. Ich rozmanitosť bola nekonečná a sama som bola prekvapená, aké úžasné témy ste dokázali objaviť a výborne o nich napísať. Z vašich príspevkoch cítiť, že sa nebojíte vyjadriť to, čo si myslíte, s čím nesúhlasíte, alebo bez obáv dokážete predostrieť spoločnosti kritiku. Prostredníctvom článkov poskytujete zaujímavé informácie z rôznych oblastí, ktoré mňa samotnú mimoriadne obohacujú. A verím, že vaše príspevky sú zaujímavé i pre všetkých ostatných čitateľov časopisu Gaudium.

Želám vám, aby ste mali naďalej mnoho dobrých podnetov, inšpirácií a oblastí o ktorých chcete písať a informovať vašich čitateľov. Nech vám ostane tá dravá nebojácnosť v slobodnom vyjadrení vašich názorov, podnetov, kritiky. Poukazujte na to, čo by si mali ľudia všímať, opisujte spoločnosť tak, ako ju vidíte vy. Pre náš školský časopis ste neoceniteľné osobnosti, ktoré môžu byť príkladom i mnohým ustráchaným redaktorom, alebo neschopným blogerom.

Rada by som touto cestou obzvlášť chcela poďakovať všetkým, ktorí svojimi príspevkami utvárali minuloročné čísla nášho školského časopisu Gaudium.

Richard Koyš, Alexandra Mojžišková, Pavol Fukatsch, Jozef Stríž, blogerka Katarína Vavrovičová, Anna Pitnér, Pavlína Gajerová, Ester Bagiová, Dáša Sedláková, Jakub Berník, Šimon Dobiáš, Karolína Sumichrastová, Nicole Kerteszová, Elizabet Koliadová, Ilja Volkov, Kristína Sterlíková, Karin Jančichová

Neobmedzená oblasť kritiky Vám umožňuje poukázať na to, čo považujete za nesprávne. Avšak nezabúdajte, že súčasťou kritiky je i návrh konkrétneho konštruktívneho riešenia. Musíte uznať, že tých, čo kritizujú je nespočetné množstvo. Prísť s dobrým nápadom nemusí byť iba výsadou dospelých. Ukážte, že máte dosť odvahy a vedomosti na to, aby ste dokázali konkurovať názormi celému svetu.

Časopis čaká na príspevky a výborné podnety

S úctou

Katarína Dubravická

P.S. Výsadou dokonalého dospelého človeka je prejav bez vulgarizmov a urážok... Tie totiž dokáže každý úbožiak!

Ženy trochu inak...

Silných žien sa muži v spoločnosti boja. Vedia že sebavedomá žena s vlastnými názormi, za ktoré by vedela aj vraždiť, je pre nich istou hrozbou.

Keď sa vysloví slovo „žena“ ľudia si predstavia nežné stvorenie s dlhými vlasmi, ženskými črtami, ktorej životným cieľom je

svetový mier, mať čo najkrajšie, najdlhšie nechty, kabelky svetových značiek, či šaty podľa najštyľavejších módných návrhárov. Nikto si však „ženu“ nepredstaví v armádnom oblečení, s boxerskými rukavicami, či celú od oleja špárajúcu sa v motore auta.

Prečo to tak je? – lebo tak to je dané. Odjakživa boli ženy tie, ktoré sa starali o domácnosť a muži robili typicky chlapeckú robotu - lovili. Časy sa síce zmenili, no ľudia až tak nie. V dnešnom ponímaní je žena akési skráslenie muža na verejnosti. Mala by byť pekná, milá, nemať veľa vlastných názorov a počúvať svojho muža. On jej na oplátku dá peniaze, za ktoré si kúpi všetko čo k tomu potrebuje. Chlap potrebuje mať pri sebe ženu, ktorú môže ochraňovať, strážiť si ju, od ktorej dostane nehu a poľutovanie. Silných žien sa muži v spoločnosti boja. Vedia že sebavedomá žena s vlastnými názormi, za ktoré by vedela aj vraždiť, je pre nich istou hrozbou. Ženy totiž vo všeobecnosti pre svoje ciele vedľa vynaložiť oveľa väčšie úsilie a väčšie obety ako väčšina chlapov.

Vedia sa stať veľmi úspešnými a získať tak aj uznanie od mužskej časti sveta. Nepodariť sa to však každej. Muži boli odjakživa nadradenejší, tým pádom nie sú najspokojnejší, ak sa na nadriadené miesta dostávajú ženy. Avšak je pomere veľké množstvo žien, ktoré tieto pozície dosiahnu. Preto sa my, ženy, nesmieme zľaknúť žiadnych nástrah, prekonať čo nám príde do cesty a hlavne veriť v svoje ciele, mať vysoké, dosiahnuteľné ambície. Len vtedy dokážeme byť naozaj úspešné aj v mužských oboroch. Napríklad taká Ronda Rousey. Najlepšia MMA fighterka, ktorá od malička trénovala s mužmi, prešla si ich narázkami ba aj posmechmi, každý deň trénovala a odmietala sa vzdať svojich snov, ktoré sa už dnes stali skutočnosťou. Vyhrala množstvo zápasov, titulov (porážala aj chlapov), ako aj jeden najprestížnejší titul UFC Women's Bantamweight Champion, dokonca bola pozvaná na natáčanie filmu Expendables 3, kde si zahrá so svetovými akčnými hviezdami.

Je aj množstvo žien v armáde, ktoré si denno-denne prechádzajú ťažkým bojovými podmienkami rovnakými pre obidve pohlavia. Prednedávnom bola na Slovensku vyhlásená za najlepšiu čakatelku v základnom vojenskom výcviku žena, konkrétne 20 ročná Andrea Kováčová, ktorá vraj tromfla ďalších 154 čakatelov vo viacerých výrazne mužských disciplínach. Ako napríklad v streleckej príprave, všeobecnej taktike, fyzickej príprave, protichemickej príprave a tak ďalej.

Takýchto žien je ale nespočetne veľa a jediný spôsob ako to dosiahli je, že si verili a nevzdávali sa svojich snov aj napriek vzdoru mužskej spoločnosti!!!

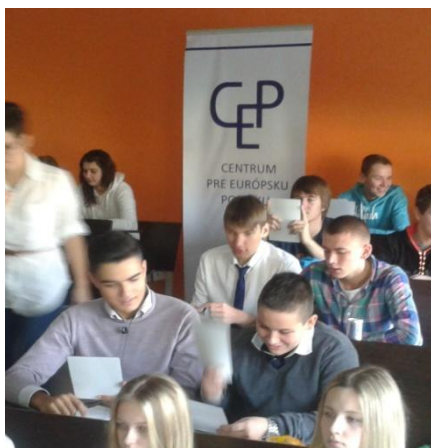
Výlet do Skalice a „Rozhodovanie o Európe“

Účast' na projekte „Rozhoduje o Európe“ realizovaný Centrom pre európsku kultúru sme pociťovali ako výzvu ukázať čo vieme a priestor získať ďalšie informácie...

Keď nám jedného dňa profesorka oznámila, že nás prihlásila do projektu „Rozhoduj o Európe“, zdvihla sa v triede vlna nadšenia. O Európskej únii, jej vzniku sme sa učili na hodinách Diplomacie a tak táto problematika nebola pre nás žiadnou neznámou. Práve naopak, pociťovali sme to ako výzvu ukázať čo vieme a získať ďalšie informácie.

Ráno v stredu, 10.12.2015 sme sa stretli pred školou ja, Bagi (Ondrej Bagačka), Jakub (Bero) a Toško (Tomáš Gerši). Formálne oblečenie ako je sako, košeľa a kravata sme na šťastie nepotrebovali, čo bolo super. Kravata strašne škrtí a sako je veľmi nepohodlné... • Stále ho treba zapínať a rozopínať podľa toho, či sedíte alebo ste vstali.

V Skalici sme sa stretli s chalanmi a dievčatami z iných škôl vybraného regiónu. Začala prednáška o vzniku Európskej únie, o jej integračnom procese. Bolo to super, lebo všetko sme to vedeli z hodín. Cítili sme sa ako králi, lebo vedeli sme odpovedať na všetky otázky kladené prednášajúcim Mgr. Michaelom Muradom z Katedry politológie z Masarykovej univerzity v Brne. Za každú správnu odpoveď bolo možné získať cukrík. Boli sme radi, že prednáška trvala iba tri hodiny, lebo by sme určite chytili cukrovku...

Po obedňajšej prestávke nám každému rozдали karty s názvom jednej členskej krajiny EÚ. Ja som získal Maltu, Bagi Nemecko, Jakub Francúzsko a Toško mal pridelené Slovensko. Na kartách, okrem názvu krajiny boli požiadavky, ktoré sme museli v rokovaní vybojovať. Nikto z prítomných sa nemal k tomu, aby začal rokovanie a tak sme sa do toho pustili my štyria. Neskôr sa pridalo Taliansko (jedna študentka) a Grécko. Grécko sa javilo ako celkom dobrý rokovací súper. Ale chýbali mu vedomosti a prehľad o aktuálnej politickej situácii. Taktiež mu nič nehovoril pojem kompromis a daný študent si presadzoval iba svoje záujmy. Po atakovaní nás štyroch bolo hlasovanie o navrhovanom riešení. Je jasné, že to skončilo nerozhodne. Ak

by mal chýbať kompromis i v skutočnom rokovaní, asi by sa Európska únia nikam nepohla...

Aj tak sme získali najvyššie ocenenie a veľkú pochvalu. A to bolo super!!! Dúfam, že takto obstojíme i na celonárodnom stretnutí v júni 2015, v Trenčianskych Tepliciach.

O Troch prútoch

Bol raz kráľ Svätopluk, ktorý mal troch synov. Tí sa stále hádali, lebo sa nevedeli dohodnúť, kto bude vládnuť. Keď bol kráľ Svätopluk na smrteľnej posteli, nechal si zavolať svojich troch synov a povedal:

„Synovia moji, ak budete žiť svorne a vzájomne si budete pomáhať a žiaden nepriateľ vás nepremôže. Každému dal po jednej

Kráľ Svätopluk mal troch synov. Jeho synovia sa hádali kvôli kráľovstvu, lebo sa nevedeli dohodnúť, kto bude vládnuť. Keď kráľ Svätopluk ležal na smrteľnej posteli, dal si zavolať svojich troch synov a dal si priniesť tri prúty. Dal ich najstaršiemu synovi so slovami. „Syn môj, teraz tie prúty zlom“ Syn sa ich pokúšal zlomiť, ale nešlo to. Potom stredný syn sa ich pokúsil zlomiť, ale nešlo to. A nakoniec najmladší syn sa tiež pokúšal tie tri prúty zlomiť, ale ani jemu to nešlo. A potom im kráľ rozdal po jednom prúte a povedal, že ich majú zlomiť. A aj ich zlomili. A kráľ povedal: „Synovia moji, ak budete žiť svorne a vzájomne si budete pomáhať, budete silní a nijaký nepriateľ vás nepremôže. Keď vy ste nezlomili tie tri prúty, tak oni nezlomia vás. O majetky sa hádať nebudete a pekne si ich podelíte a vtedy dokonal. Synovia sa z otcových slov poučili a nehádali sa...

Autor príspevku: Simona Jad'ud'ová

O rytierovi Rolandovi

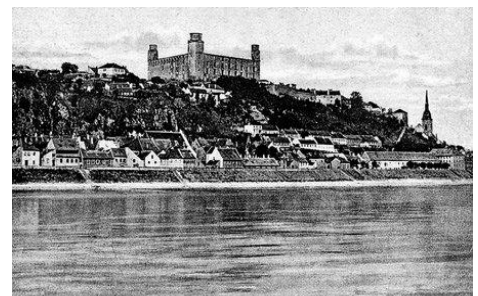
Rolandovu studňu dal postaviť kráľ Maximilián, keď vypukol v meste požiar a bolo nedostatok studní. Studňu vykopali na hlavnom námestí v Bratislave. Rytier Roland bol statočný bojovník. Mal zázračný meč nazývaný Durandal. Na svojom rohu Olifante zahral raz večer lúbeznú pesničku. Neskôr sa obyvateľom veľmi zapáčila.

Po niekoľkých dňoch sa rytier vrátil do svojej vlasti do Bretónska a pieseň už viac nepočuli.. Prišli sa raz ženy sťažovať, že ich deti nechcú spať, lebo chcú počúvať tú pieseň, čo rytier Roland hrával. A tak potom vymysleli, že ak nemôže hrať na rohu rytier, postavia takú fontánu, aby aspoň žblnkot vody pripomínal jeho pieseň.

Autor príspevku: Božková Natália

Poveš' o Bratislavskom hrade

Poveš' hovorí, že v čase tureckých vojen chcel hradný pán vydať svoju dcéru. Tá však odmietla všetkých pytačov, lebo bola zaľúbená do vodcu Turkov. Hradný pán ju dal preto zatvoriť do temnice. Do nej bol zaľúbený aj veliteľ hradu, ktorý jej splnil všetko, čo si želala. A tak po ňom poslala zaľúbený list tureckému veliteľovi. Ten sa z neho vysmial a preto ho veliteľ vyzval na súboj. Porazil ho a odsekol mu hlavu. Keď ju priniesol, tak dievčina pochopila ako ho ľúbi a vydala sa zaňho. Hradný pán bol šťastný a žili spolu dlhé roky až kým ich nevystriedali ďalšie generácie panovníkov.

Autor príspevku: Nina Gergijeva

Povešť o studni...

Na Bratislavskom hrade nemali studňu. Bratislavský hradný župan začal uvažovať o tom, že hrad bez vody nemôže byť nedobytný. Vedel, že ak by nepriateľ obklúčil hrad, ostal by bez vody.

Bratislavský hrad a Bratislava mesto sa za čias, keď bol hradným županom Bratislavského radu Štefan Rozgoň, nenažívali vždy v priateľstve. A práve preto mal hrad a mesto jeden pred druhým tajomstvá. Jedným z tajomstiev je aj povesť o hradnej studni. V tom čase si hradný župan uvedomil, že hrad má jednu veľkú slabosť aby bol nedobytnou pevnosťou.

V meste sa rozprávalo, že hradný župan si dal predviesť uväznených zajatcov. Sľúbil im, že ak vykopú na hrade studňu, dá im slobodu. Zajatci sa potešili a usilovne sa pustili do práce. Trvalo rok pokiaľ studňu vykopali. Pri kopaní našli kúsok zlata, z ktorého vyrobili náhrdelník pre pani grófkú. Tento sa rozhodli županovi pre ňu odovzdať pri odchode. Netušili však čo sa stane. Radcovia županovi nahovorili, že toho zlata našli iste oveľa viac. No chlapi tvrdili, že nie, že zo všetkého nájdeného zlata vyrobili náhrdelník. Župan ich dal mučiť, ale keď stále tvrdili, že viac zlata nenašli, rozhodol, aby ich zhodili z hradieb do priepasti. Pani grófká sa pre krutosť svojho manžela utrápila a po smrti chodila po hradbách hradu ako biela pani. Vraj aby vykúpila vinu svojho manžela.

Tak, toto sa rozprávalo v meste.

Na hrade sa o celej veci vedelo inak. Vraj hradný župan začal uvažovať o tom, že hrad bez vody nemôže byť nedobytný. Vedel, že ak by nepriateľ obklúčil hrad, ostal by bez vody.

Studňu bratislavského Hradu dal vyhlbiť Žigmund Luxemburský v druhej štvrtine 15. storočia počas gotickej výstavby hradu. Je hlboká 85 metrov a viaže sa k nej viacero povestí. Jednu z nich uvádzam.

Vodu na hrad vozili – nosili z Dunaja. Dal si preto zavolať z mesta, z časti Vydrice studničiaru Jakaba. Požiadal ho, aby svojim prútikom našiel miesto, na ktorom je v zemi voda. Jakab hľadal, no nikde nič. Iba na jednom mieste sa prútik trochu pohol. Miesto si označil kameňom.

Županovi oznámil, že vodu nenašiel. Snáď iba na tom mieste, kde položil kameň by mohla byť. Ale to by bolo veľmi hlboko, až na úrovni Dunaja. Župan dal dovieŕť zajatcov, ktorý sedeli vo väzení. Povedal im, že musia vykopáť studňu. Ak sa im podarí, že vystrekne voda, za odmenu ich pustí domov a dá im slobodu. Väzni sa potešili a usilovne kopali, ale vody nikde. Ťažké kopanie do skaly výsledok neprinieslo. Nahnevaný župan povedal Jakobovi, že ho oklamal, iste mu ukázal zlé miesto. Jakab sa bránil: „Keď som bol včera s prútikom na dne studne, rázsoška sa jasne prihla k zemi. Dajte nám prosím ešte trochu času.“ Netrpezlivý župan im dal ešte mesiac. Akokoľvek sa snažili, dňom i nocou pracovali, vody nebolo. Nešťastní väzni chceli županov hnev obmäkčiť tým, že mu pre manželku vyrobili z nájdeného vykopaného zlata náhrdelník. No jeho hnev to nezmiernilo. Dal ich spolu s Jakobom zhodiť z hradieb do priepasti. Báľ sa, že chýr o tom, že Bratislavský hrad je bez studne sa dostane do uší nepriateľov. A to by bolo veľmi nebezpečné.

Po dlhých rokoch, teraz už v našich časoch, pri obnove Bratislavského hradu a čistení zasypanej studne sa zistilo, že keby bol župan trochu trpezlivejší, pod trojmetrovou kamennou platňou vystrekovala chutná a zdravá voda.

Takže Jakabov prútik neklamal.

Mária Ďuríčková

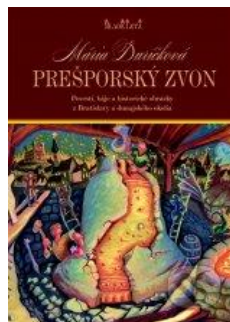
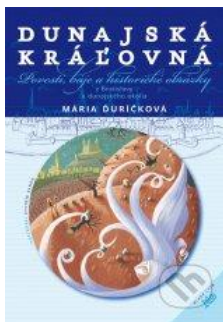
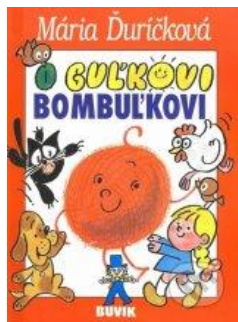
„Dožičme detskej duši tú radosť, to splnenie, to uistenie, že dobrota, krása a neha kráčajú neomylné k víťazstvu spravodlivosti. Dieťa to potrebuje pre svoje duševné zdravie.“

Mária Ďuríčková bola vynikajúca slovenská spisovateľka, prekladateľka, scenáristka a autorka literatúry pre deti a mládež. Narodila sa 29.9.1919 vo Zvolenskej Slatine v roľníckej rodine. Vlastným menom sa volala Mária Masaryková, rodená Piecková. Do ľudovej a meštianskej školy chodila vo Zvolenskej Slatine. V roku 1938 zmaturovala na Učiteľskom ústave v Lučenci. Po ukončení štúdia pôsobila ako učiteľka v Hornom Tisovníku, Žitnej, Sajbe, Omastinej a v rokoch 1945 – 1951 v Bratislave. V tých istých rokoch sa vzdelávala a popri zamestnaní študovala na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave slovenský a ruský jazyk. Potom začala pracovať ako šéfredaktorka časopisu Družba a detských časopisov Zornička a Slniečko.

Od roku 1954 bola redaktorkou vo vydavateľstve Mladé letá. Profesionálnou a celosvetovo uznávanou spisovateľkou sa stala v roku 1971... Vtedy už o jej dielach vedelo mnoho detí, ktoré ich radi čítali.

Jej tvorbu charakterizuje humorne ladený prístup k námetom, detský spôsob myslenia, rozprávačská a jazyková skúsenosť. V 70. rokoch 20. storočia sa v jej tvorbe dostáva do popredia rozprávka a povesť. Bola zostavovateľkou výberov z ľudovej slovesnosti. O tradičné prvky ľudovej slovesnosti sa opiera najmä v povestiach. Rozsiahla bola tiež jej prekladateľská činnosť. Prekladala poéziu i prózu z ruštiny, češtiny a nemčiny. Jej knihy boli preložené do 21 jazykov, okrem európskych aj do japončiny. Popri próze sa venovala aj televíznej a rozhlasovej tvorbe. Zomrela 15.3.2004 v Bratislave.

K najznámejším dielam Márii Ďuríčkovej zaradujeme prózu pre deti ako je napríklad Danka a Janka, O Gul'kovi Bambuľkovi, Majka Tárajka, Útek z gramatiky, Sestričky z Topánika, Nie je škola ako škola, My z ôsmej A, Biela kňažná, Dunajská kráľovná, Prešporský zvon, Bratislavské povesti, Dunajské povesti, Kľúče od mesta, Čo si hračky rozprávali, Zlatá priadka, O dvanástich mesiačikoch, Jasienka... Režirovala rozhlasové hry ako napríklad Zlatá priadka, Dve sestry, Zuzana a vodník, Dunajská kráľovná. Podieľala sa na mnohých filmových dielach ako My z deviatej A, Kľúče od mesta, Zázračná rosa a animovaných televíznych večerníčkoch. Najznámejšie sú Danka a Janka a Bratislavské rozprávky....

Mária Ďuríčková získala mnoho významných ocenení: Cena vydavateľstva Mladé letá, cena Fraňa Kráľa, umelecká súťaž hlavného mesta Slovenska Bratislavy, odmena Slovenského literárneho fondu, cena Jána Hollého, Európsku cenu za detskú literatúru „P.P. Vergerio“, Čestná listina IBBY a mnoho ďalších...

EMO

... "EMO" – emotívny, psychicky nestabilný? Aj keď emo nie je o obliekaní alebo móde, často sa tento výraz na toto vyjadrenie používa. Tak ako to v skutočnosti je?

Emo je americký slangový výraz označujúci hudobný žáner (pôvodne emotion hardcore, emotional hardcore).

Slovom emo môžu byť označovaní aj členovia „emo scény“ a osoby zapadajúce do príslušného stereotypu.

História

Od polovice osemdesiatych rokov bol výraz emo používaný výhradne pre hudobný žáner inšpirovaný vtedajšou washingtonskou scénou. Keď sa hudba koncom deväťdesiatych rokov dostala do povedomia širšieho publika, začalo slovo nadobúdať ďalšie významy.

Pôvod výrazu samotného je nejasný. V roku 1985 členovia skupiny Rites of Spring oznámili v časopise Flipside, že ich niektorí fanúšikovia začali označovať ako „emo“, údajne podľa emócií, ktoré skupina ukazovala pri svojich vystúpeniach. V nasledujúcich rokoch bolo emo vnímané ako skratka z „emotive hardcore“, či „emotional hardcore“, ako bol vtedy tento druh hudby označovaný.

V dnešnej dobe je slovo emo používané v širšom význame, a je často považované za skratku slova „emotívny“. Po roku 2000 začali hudobné skupiny ako Dashboard Confessional popularizovať dramatickejší a osobnejší emo štýl, ktorého texty ďaleko viac oslovovali mládež.

Spolu s tým začala byť hudba známejšia, a emo začalo byť okolím používané ako termín pre prehnanú melodrámu či ublíženosť. Na fanúšikov tak často mierili vety ako „nebuď tak emo“ či „vzmuž sa, emo decko“ vyjadrujúce dojem, že sa berú príliš vážne.

Keď začali veľké vydavateľstvá vydávať hudbu skupín ako emo, postupne sa zjednotili aj rôzne štýly ich prezentácie. S emo štýlom začal byť spajovaný štýl skupín ako From First To Last alebo Thursday, a to vrátane čierneho líčenia očí a dlhých vlasov, zakrývajúcich oči.

Výraz emo je v posledných rokoch tiež používaný na internete ako urážka, vzťahovaná na jedincov budiacich dojem psychicky labilných, alebo rozoberajúcich svoje osobné životy na verejných diskusných fórach. Emo tiež býva používané k označeniu depresívnych pocitov.

Móda a kultúra

Aj keď emo nie je o obliekaní alebo móde, často sa tento výraz na toto vyjadrenie používa. Tak ako sa predstavitelia rôznych hudobných žánrov vyznačujú osobitým štýlom obliekania, tak aj predstavitelia emo majú svoj štýl. Ide o dva rôzne štýly obliekania. Prvý vychádza z „indie emo“ scény deväťdesiatych rokov, a má väzby v indie rocku a punk rocku. Zahrňuje oblečenie obnoseného vzhľadu, typicky v khaki farbách, prípadne retro štýl. Tričká bývajú menšie, s podtlačou v štýle osemdesiatych rokov. Tašky a

batohy bývajú zdobené špendlíkmi a odznakmi rôznych kapiel.

Druhý populárny štýl je tmavší a vyznačuje sa narovnanými dlhšími vlasmi odfarbenými na čierne (prípadne červeno, alebo nejakým neprirodzeným odtieňom tmavej farby), no taktiež na bielo, prípadne kombinácia týchto farieb. Muži nosia tesnejšie nohavice, obvyklý je piercing pier či obočia a tmavý makeup (u žien aj u mužov; najvýraznejšia je čierna ceruzka na oči, ale vyskytujú sa aj červené očné tieň). Častým doplnkom sú okuliare s hrubšími tmavými rámami, ktoré občas nosia aj jedinci ktorí okuliare v skutočnosti nepotrebujú. Oblíbenou obuvou sú vysoké tenisky alebo skaterské topánky, či takzvané číny.

"Nové emo"

Po roku 2000 sa začal výraz "emo" používať v spojitostiach, ktoré nemajú žiadnu spojitosť s hudbou emo 80-tych rokov. Začala sa masívna prezentácia "emo módy", podobnej štýlu goth, ktorého stereotypom je plač, sebapoškodzovanie a výrazy "emo" a screamo sa začali používať pre kapely tvoriace pop punk, rock, alternatívny rock, či metalcore. Za "vinníka" sa považujú predovšetkým médiá, časopisy, internet. Neskôr sa začali používať výrazy popcore, emopop, mall emo, fake screamo, najmä ľuďmi počúvajúcimi "real emo", keďže žiadne z takto pomenovaných skupín nemajú veľa spoločného so skutočným emo/screamo.

Emo ako urážka

Výraz emo je v posledných rokoch tiež používaný na internete ako urážka, vzťahovaná na jedincov budiacich dojem psychicky labilných, alebo rozoberajúcich svoje osobné životy na verejných diskusných fórach. Emo tiež býva používané k označeniu depresívnych pocitov.

Straight Edge je označované ako moderná životná filozofia, ktorá sa snaží zmeniť svet k lepšiemu. V čom vlastne spočíva? A ako vznikla?

Môžeme Straight Edge nazvať životným štýlom, ktorý odmieta alkohol, tabakové výrobky, drogy a iné omamné látky. Mnoho ľudí ho spája s vegetariánstvom. Odmieta prepojenie na akékoľvek náboženstvo, alebo sektu, ale zároveň rešpektuje cudziu vieru. Táto životná filozofia sa snaží zmeniť svet k lepšiemu a preto nie je veľmi rozšírená. Zmeniť svet k lepšiemu je nezaujímavé pre komerčné spoločnosti najmä preto, že v počiatočnom štádiu si vyžaduje výraznú osobnú disciplínu a sebazaprenie. A to je to, čo sa slabo na trhu predáva... Medzi mladými nie je tento štýl príliš zaujímavý a nepovažujú ho za trendový. Tí, ktorí sa rozhodli zasvätiť svoj život k lepšiemu životnému štýlu plánujú mu byť verní. V tomto duchu sa nesú aj ich frázy „true till death“ (do smrti verný) a „lifeime commitment“ (doživotné spojenie). Niektorí z nich si dávajú tetovať (väčšinou na ruky) X, xXx, alebo sXe, čo sú znaky straight edge.

Vo voľnom preklade znamená výhoda striezlivosti. Táto skupina je druh životného štýlu, určitej subkultúry a sociálneho hnutia spojeného s hardcore punkom, ktorého priaznivci neužívajú alkohol, drogy a iné návykové látky. Takisto sú proti promiskuite čo znamená časté striedanie sexuálnych partnerov. Názov tejto skupiny sa prvý krát použil na začiatku 80. rokov v hardcorepunkovej skupine Minor Threat v skladbe Straight Edge. V tejto piesni spieva spevák Ian Mac Kaye o svojom životnom štýle v ktorom nepodporuje ani neužíva drogy a ani iné návykové látky. Prívrženci Straight Edge odmietali drogy, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou hardcorepunkovej scény osemdesiatych rokov.

Ich základnou myšlienkou bola snaha žiť život triezvo. Často sa stávalo že členovia týchto skupín odmietali konzumáciu kofeínu a podaktorí sa stali vegetariánmi alebo vegánmi. Našťastie lieky a medikamenty boli v sXe povolené s tým, že všetci v tejto skupine to robia len pre seba a svoje zdravie.

Symbolom pre Straight Edge je veľké X ktoré sa písalo hrubou fixkou mladistvým alebo deťom na hornú časť ruky aby sa zabránilo užívaniu omamných látok. Toto "značenie" mladistvých sa predtým používalo v Los Angeles. Neskôr si ho priaznivci Straight Edge začali tetovať po celom tele, nosili veľké X na oblečení a odznakoch a niekedy sa používalo aj trojité X. Z tohto označenia pochádza aj skrátenie termínu Straight Edge na sXe. Straight Edge alias sXe sú prístupní všetkým na svete a dokonca aj homosexuálom. Avšak nemôžete sa pripojiť do skupiny sXe ale nastúpiť na takýto životný štýl. Heslo tejto skupiny značí o tom že človek ktorý sa pridá ku sXe dokáže dodržať slovo o striezlivosti a neurobiť žiadne výnimky ktoré by mohol neskôr oľutovať. Vegetariánstvo nie je povinná súčasť Straight Edge ide iba o prirodzený rozvoj. Keď zhrešíte v Straight Edge alebo Vás vylúčia tak Vás môžu po určitom čase znovu prijať, pretože sa radia heslom každý robí chyby... Straight Edge stále funguje po celom svete.

Steampunk

Steampunk síce má miesto hlavne v literatúre a vo filmoch, ale nenechajte sa mýliť! Existuje aj početná steampunkova subkultúra, ktorá sa k svojmu štýlu hlási oblečením, hudbou a stavbou alebo skôr prestavbou domácich spotrebičov do steampunkovej doby.

Steampunk je subkultúra a zaradujeme ju pod žánre fantasy alebo sci-fi. Tento štýl vznikol v 80. a 90. rokoch a neustále získava na obľube. Steampunk je spojený predovšetkým s knihami, ktoré sa zvyčajne odohrávajú v alternatívnej minulosti, prevažne oslavujú technické vymoženosti, rôzne stroje poháňané hlavne parou (v drivej väčšine sa jedná o stroje, ktoré nikdy neexistovali). Alebo do post apokalyptickej budúcnosti, kde sa typický scenár nesie v duchu antiutopiskej spoločnosti vybavenej zastaranými technológiami. Avšak zďaleka to nie je presné, variácií na tému steampunk je nekonečne veľa. Dalo by sa povedať, že steampunkové knihy sa odohrávajú v podobných prostrediach kníh J. Verna alebo H.G. Wellsa. Steampunk je tiež jedným zo životných štýlov a mnoho ľudí po celom svete sa do steampunk štylizuje. Máme steampunkovu hudbu, filmy, knihy, rôzne podžánre steampunk a táto subkultúra sa neustále rozrášťa.

Európska steampunkova subkultúra

Steampunk síce má miesto hlavne v literatúre a vo filmoch, ale nenechajte sa mýliť! Existuje aj početná steampunkova subkultúra, ktorá sa k svojmu štýlu hlási oblečením, hudbou a stavbou alebo skôr prestavbou domácich spotrebičov do steampunkovej doby. Príslušnosť k subkultúre dávajú jej členovia najavo predovšetkým oblečením.

V Európe a za oceánom sú v obľube Vzduchoplavci a odvážne ženy. Tým však dobrodružná povaha zďaleka nebráni v nosení nákladných šiat. Na rozdiel od skutočného viktoriánskeho Anglicka v steampunkovej subkultúre dredy ani iné divoké úpravy vlasov rozhodne nevadia (dobré potom na hlave držia letecké okuliare). A pretože k dobrodružstvu patrí exotika, môžete naraziť aj na brušné tanečnice. K postavám dobrodruhov samozrejme patria zbrane. Ak si steampunkový hrdina nezaobstará niečo skutočne exotického ako trebárs Gaussovu pušku, zbraň pochádzajúcu z Atlantídy, vzduchovku s elektrickými nábojmi (à la kapitán Nemo), alebo solárny lúčomet, potom spravidla drží v ruke Colt prípadne Smith et Wesson. Pre prípad boja s medveďom alebo bandou zákerných domorodcov sa môže ozbrojiť aj perkusnou puškou Enfield alebo medveďobjkou neznámeho pôvodu. Ak je banditov alebo naopak kladných hrdinov presila, prichádza k slovu rotačný guľomet Maxim. Zbrane bývajú na štastie v retrofuturistických subkultúrach len napodobeniny – doplnky kostýmov.

A čo taký Steampunker nosí oblečené?

Steampunk vychádza z predstáv, ktoré mali o budúcnosti ľudia 19. storočia, predovšetkým z obdobia vlády kráľovnej Viktórie. Keďže hovoríme o viktoriánskom období, môžeme zaradiť k nemu romantizmus, ktorý je tak typický pre toto obdobie. Fraky, pestré vesty, korzety, cylindre a slnečníky, ale aj balóny, vzducholode, vodné a morské stroje ako šliapacie ale aj iné ponorky. Parné trojkolky a malé strojčeky nejasného účelu (ako napríklad zlaté kompas). A predovšetkým ozubené kolieska a hodinové strojčeky sú súčasťou ošatenia Steampunkerov. Ak v súčasnej dobe stretnete ľudí oblečených v takýchto netradičných odevoch, budete vedieť, že sú súčasťou subkultúry Steampunk.

Steampunkova subkultúra nie je len združenie kópiou filmových a literárnych postáv. Steampunk jeho vyznávači skutočne žijú a aj ich šaty sú skôr obleky než kostýmy. Úpravy domáceho vybavenia vytvárajú úplne nové predmety, ktoré sa nikde v literatúre ani vo filme nevyskytujú. Môžeme preto hovoriť o steampunkovom dizajne a steampunkovej móde. Zriedkavejšie sa objavujú aj skutočne nové konštrukcie strojov – výtvarných objektov ktoré (menej často) naozaj fungujú! Niekedy sa v domácnostiach takýchto nadšencov objavujú dokonca aj parné stroje, alebo prostriedky na parný pohon. Tým steampunk mnohokrát prekonáva všetky ostatné druhy scifi.

Osobitosti americkej steampunkovej subkultúry

Američania nechápu 19. storočia ako viktoriánske obdobie, ale ako dobu Divokého západu. Svet vynálezov sa v ňom mieša s kovbojskými príbehmi, indiánskymi vojnami a stavbou železnice naprieč kontinentom. Vychádza z tradície scifiwesternu, akými boli filmy Jessie James, Meets Frankenstein's Daughter (Williem Beanine 1966) a samozrejme Wild Wild West.

Japonská steampunková subkultúra

V Japonsku sa steampunk mieša s vplyvmi manga a gothic, preto sa môžete stretnúť s kostýmami „Aristokrat“ a „Viktoriánska Lolita“. Ak vám spojenie slov viktoriánska a Lolita nedáva zmysel, tak nad tým nemusíte toľko premýšľať – v japonských komiksoch toho nedáva zmysel oveľa viac. Ostatne práve na japonských steampunk mal vždy veľký vplyv Karel Zeman.

Za praotcov steampunk sú označovaní Jules Verne a Herbert George Wells.

Herbert George Wells, bol anglický spisovateľ. Je pokladaný za jedného zo zakladateľov science fiction. Pôvodným povoláním bol chemik. Spolu s G. B. Shawom založil Fabiánsku spoločnosť, ktorá šírla teóriu fabiánskeho socializmu. Mal nekonečnú fantáziu a v mysli sa zaoberal myšlienkami o ktorých by sa iným ani nesnívalo. Obrovskú predstavivosť o budúcnosti dokázal opísať tak verne, že by bolo ťažké tomu neuveriť.

Práve preto sa stal slávnym vedecko-fantastickým spisovateľom a čitateľmi bol označovaný ako jeden z otcov science fiction. Takýto prívlastok získali i luxembursko-americký vynálezca a spisovateľ Hugo Gernsback a francúzsky spisovateľ Jules Verne.

Wild Wild West

Steampunk Wild, Wild West sa inšpiroval divokým západom. Oblečenie nesie prvky kovbojského štýlu, kde sa prejavuje prvky tak typické pre „Divoký západ“.

Jules Gabriel Verne bol francúzsky spisovateľ sci-fi žánru. Jeho knihy sú dodnes obľúbené hlavne medzi mládežou.

V roku 1862 napísal dielo „Päť týždňov v balóne“ za ktorú mu prvý nakladateľ ponúkol sumu 10 000 frankov, čo bolo na tú dobu veľmi veľa. Po vydaní tohto románu sa vzniesla vlna úspechu a tak nakladateľ uzavrel s Vernem novú zmluvu na 20 rokov. Jeho ďalšie romány len podporili slávu jeho mena. Išlo o romány: „Cesta do stredu zeme“, „Cesta na mesiac“, „Dva roky prázdnin“... a mnoho ďalších.

Avšak je potrebné poznamenať, že autorstvo niektorých kníh Julesa Verneho je sporné. Napríklad román Stroskotanec zo Cynthie napísal francúzsky spisovateľ André Laurie. Verne vykonával iba kontrolné práce a korektúru. Jeho meno bolo následne pridané z komerčných dôvodov na obal knihy ako spoluautor. Vernemu pomáhal jeho brat Paul, ktorý mu poskytoval všetky informácie o mori. Zásľuhu nesie i vydavateľ Hetzel, ktorý bol prvým čitateľom jeho románu a prispieval mnohými nápadi.

Totalitné režimy, ktoré vznikli v Európe po prvej svetovej vojne a svojou rozpínavosťou a bezohľadnosťou zapríčinili vojnu druhú, boli dôsledkom viacerých, vzájomne pôsobiacich príčin.

Mnoho ľudí si pri vyslovení slova nacizmus predstaví Nemecko počas druhej svetovej vojny. Ale čo skutočne o pôvode nacizmu vieme...?

Nacizmus, alebo i často používané označenie národný socializmus je totalitná doktrína oficiálne uplatňovaná diktátúrou v Nemecku v rokoch 1933-1945 (taktiež názov „Tretia ríša“) prostredníctvom NSDAP (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei) vedenej Adolfom Hitlerom. Nacistická doktrína kombinuje koncepciu fašizmu a rasizmu, vychádza tiež z krajného nacionalizmu a niektorých prvkov socializmu. Nacizmus je krajne pravicová forma politiky. Nacizmus vznikol spojením koncepcie fašistického štátu a rasistických teórií o nadradenosti árijskej rasy. Nacistická ideológia ďalej čerpá zo socializmu (privlastňuje si prvky kolektivismu či sociálnej demagógie vyhovujúcej nižším vrstvám), antibolševizmu (vyhovujúci vyšším vrstvám), nacionalizmu (umožňujúci získať podporu konzervatívnych síl) a antisemitizmu. Filozofická podstata nacizmu obsahuje prvky výrazného iracionalizmu, okultizmu a ezoterizmu.

Počas svojho pobytu vo väzení roku 1924 napísal Hitler autobiografiu Mein Kampf, v ktorej definoval niektoré kľúčové vlastnosti nacistickej ideológie. Jeho hlavnou snahou bolo pozdvihnúť nemecký národ, ktorý považoval za rasovo najkvalitnejší. Pre vybranú rasu bolo potrebné vytvoriť dostatočný životný

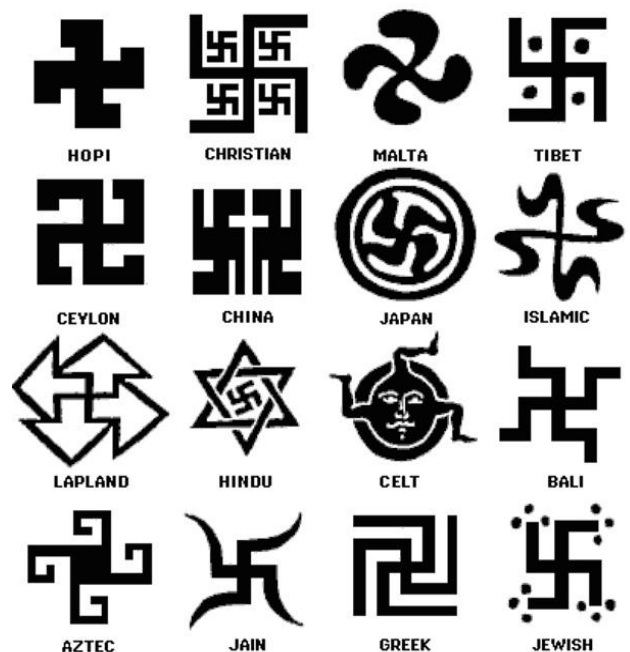
priestor, o ktorý Nemecko následkom Versaillskej mierovej zmluvy 1919 prišlo. Získanie nového územia bez pôvodného obyvateľstva sa stalo hlavným Hitlerovým cieľom.

K čomu mal Hitler veľkú úctu bola história. To je jeden z dôvodov, prečo prevzal a zneužil mnohé symboly, prevažne vznešeného charakteru na svoje nehumánne ciele.

Symbolika

Takzvaný *hákový kríž* pochádza z mnohých kultúr z celého sveta. Keďže má jednoduchý tvar, tak nie je prekvapivé, že sa často ukazuje v rôznych kultúrach. Tieto znaky môžu znamenať

napríklad šťastie alebo moc. To je aj dôvod, prečo si NSDAP zvolila práve tento znak za svoj.

Ríšska orlica má svoj pôvod v Svätej ríši rímskej v ktorej symbolizovala silu a veľkosť rímskej moci a impéria. Taktiež znak orla používali v Byzantskej ríši Palaiologovci a cári v Rusku. Ríšska orlica sa začala v 9. storočí vyskytovať i na vlajkách Karola Veľkého. Vyobrazenie ríšskej orlici možno sledovať i v erboch Rádu nemeckých rytierov, rodu habsburgovskej dynastie. Za vlády nemeckého kancelára Otta Von Bismarcka sa stala symbolom zjednoteného Nemecka 1871.

Za vlády nacistov, sa upravená forma ríšskej orlice kombinovanej s nacistickým „hákovým krížom“, stala symbolom nacistických vízií. V prípade znaku ríšskej orlice je nutné rozlišovať jej historickú podobu z čias starého Ríma a prevzatej fašistickej tzv. „straníckej orlice“. Ríšska orlica hľadá cez svoje pravé rameno, pričom stranícka orlica hľadá cez svoje ľavé rameno.

Ríšska orlica hľadá cez svoje pravé rameno, pričom stranícka orlica hľadá cez svoje ľavé rameno.

Po roku 1933, kedy sa NSDAP dostala k moci a Adolf Hitler sa stal ríšskym kancelárom, nacistická strana plne podporila fašistickú koncepciu vytvorením absolútnej vlády štátu a vodcu (*führera*), rasovú politiku a agresívnu zahraničnú politiku. Tá bola nakoniec príčinou druhej svetovej vojny.

Prenikaniu nacionalistických prvkov do socialistického myslenia pomohol aj marxista Werner Sombart, ktorý považoval vojnu Nemecka s Britániou za nevyhnutnú. *Bojovnícky národ Nemcov*, podľa slov Sombarta, *musí poraziť anglickú obchodnícku civilizáciu*. Jednotlivec by mal obetovať svoje šťastie a život životu štátu a ľudu.

Nacizmus bol po skončení druhej svetovej vojny postavený mimo zákon, hoci jeho ideológia stále prežíva, alebo je dokonca obnovovaná.

Wehrmacht:

SS:

Luftwaffe:

A ešte orol hlinkovej gardy:

** Obrázky neboli použité za účelom propagácie, ale z dôvodu lepšej demonštrácie opísanej problematiky.*

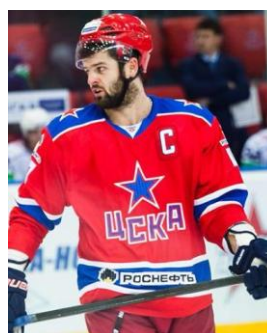
HVIEZDY KHL 2014

Ako už je na Slované zvykom hostiť mnohé veľké hokejové kluby ako New York Rangers a hviezdy NHL tak tento rok sa vedenie Slovanu rozhodlo spraviť priateľský zápas HC Slovan VS hviezdy KHL ktorý sa uskutoční už o 6 dní čiže 11.1.2014 v Bratislavskej Slovnaft aréne.

Zápas hviezd Kontinentálnej hokejovej ligy je každoročným festivalom s účasťou najlepších hráčov hrajúcich v tímoch Kontinentálnej hokejovej ligy. Tento zápas bude šiesty v dejinách KHL. Napriek tomu že formálne Zápas hviezd KHL 2014 bude odohraný počas jedného dňa program šartuje už deň pred tým. 10. januára v rámci tradičného "Zápasu Legend" sa vo večerných hodinách stretnú tímy Slovenska a Ruska, poskladané z legend slovenského a ruského hokeja, ktoré sa svojim majstrovstvom výrazne zapísali do histórie svetového hokeja. 11. januára dostanú milovníci hokeja možnosť sledovať tzv. "Masters Show" - súťaž pre účastníkov Zápasu hviezd KHL, počas ktorej nám hokejisti ukážu svoje najlepšie individuálne technické, rýchlostné a kreatívne zručnosti. Následne sa uskutoční aj samotný Zápas hviezd KHL, v ktorom sa na ľade stretnú hviezdne tímy "Západu" a "Východu". Tímy nastúpia zostavách, v ktorých uvidíme výber najlepších profesionálov Západnej a Východnej konferencie. O výber hráčov do týchto tímov sa už tradične postarajú fanúšikovia, novinári a zástupcovia KHL.

Ilya Valerievich Kovalčuk je hviezdny ruský hokejový útočník, bývalý hráč NHL a v súčasnosti hráč klubu KHL CHK SKA. Stal sa prvým ruským hráčom, ktorého draftovali z prvého miesta. Vybrala si ho Atlanta Thrashers. Na ľade žiaril od začiatku. Už vo svojej prvej sezóne mal na dosah Calderov pohár pre najlepšieho nováčika sezóny, avšak prehral v súboji s Danym Heatlym. Istý čas hrával aj po boku slovenského útočníka Mariána Hossu. Prestúpil do klubu New Jersey Devils, a uzavrel zmluvu "1 len" na 15 rokov v hodnote 100 miliónov dolárov. Vo svojej zbierke má viacero cenných kovov z vrcholových reprezentačných podujatí. Okorenil ich aj mnohými individuálnymi oceneniami, vrátane tých z NHL.

Alexandr Valerievich Radulov je ruský hokejový útočník, hrajúci v NHL za klub Nashville Predators. Radulov začal hrať v Severnej Amerike v sezóne 2004 – 05, potom čo bol vybraný v CHL Import draftu 2004 tímom Québec Remparts z Quebec Major Junior Hockey League. 11. júla 2008 podpísal Radulov trojročný kontrakt s ruským tímom Salavat Julajev Ufa hrajúcim

Kontinentálnu hokejovú ligu, hoci mal v Nashville zmluvu ešte na jednu sezónu. Potom nasledovali súdne spory a Radulov mal na 14 dní pozastavenú možnosť reprezentovať. Radulovova zmluva bola nakoniec zrušená s tým, že Nashville Predators nevyplácal Radulovi ďalšie peniaze. 20. marca 2012 Radulov oznámil, že v Rusku končí a vracia sa do Nashville Predators.

Alexej Morozov

ruský hokejista, v súčasnosti hráč PCHK CSKA. Morozov bol draftovaný v prvom kole v roku 1995 klubom Pittsburgh Penguins.

Skúsený ruský útočník Alexej Morozov sa vo veku 37 rokov rozhodol ukončiť aktívnu hráčsku kariéru. Alexej Morozov po siedmich sezónach v zámožnej NHL v Pittsburghu patril dlhé roky medzi najvýraznejšie opory Kazane. Odtiaľ v máji 2013 prestúpil do CSKA. Na reprezentačnej úrovni má na svojom konte olympijské striebro z Nagana 1998 a štyri cenné kovy z MS - dve zlaté a po jednej striebornej a bronzovej medaile. V NHL odohral dovedna 451 duelov základnej časti a ďalších 39 štartov pridal v play-off. V KHL nastúpil na 294 stretnutí a v bojoch o Gagarinov pohár až 75 zápasov. S Kazanou sa dvakrát tešil zo zisku tejto trofeje za celkový triumf v play-off KHL.

Kto kráča po schodoch prvý???

Smerom nahor kráča prvá žena.

Je to preto, aby ju muž mohol zachytiť v prípade, ak by sa pošmykla...

Smerom nadol kráča prvý muž.

Je to preto, aby mohol dámu zachytiť v prípade, že by sa pošmykla...

Kto má prednosť???

Žena má prednosť pred mužom!

Nadriadený má prednosť pred podriadeným!

Starší má prednosť pred mladším!

Cudzinec má prednosť pred domácim!

***V živote stretneš dva druhy ľudí:
Zlí, ktorí ťa zrazia na kolená
a dobrí, ktorí ti pomôžu vstať.
No nakoniec poďakuješ obom,
dobrým aj zlým...***

Príspevok poskytl: Dáša Sedláková

Cenu do fotosútáže venovala
spoločnosť IMPA Bratislava, a.

Cenu do súťaže o najpútavejší príspevok
venovala spoločnosť Škoda Auto Slovensko, a.s.

IMPA

ŠKODA AUTO Slovensko

Ak máte záujem vyjadriť svoj názor, opísať témy, ktoré sa vám javia zaujímavé, alebo „tabu“ neváhajte...
Odovzdávajte ich písomne na hodinách Diplomacie, prípadne ich posielajte na mail: dubriska@gmail.com.

***Taktiež posielajte zaujímavé fotografie, ktoré budú zaradené do súťaže
a odmenené peknými vecnými cenami našich sponzorov.***

**Autoškola APOLLO ponúka pre študentov Súkromného slovanského gymnázia výrazné
zľavy pre zápis na kurz a kondičné jazdy.**

www.autoskola-apollo.sk

Kontakt: 0949 26 46 26